

а к а д е м і ч н а ПАНЮРАМА

Інформаційне видання Національного університету «Києво-Могилянська академія» Червень 2004

За традицією 28 червня, День прийняття Конституції України, в Національному університеті «Києво-Могилянська академія» – винятковий день – свято Конвокації, урочистої церемонії вручення дипломів випускникам. Нинішній випуск вихованців Києво-Могилянської академії – десятий в історії відродженого закладу (серед перших 200 студентів – шестеро достроково отримали дипломи бакалаврів у 1995 році). За цей час підготовлено близько 1906 бакалаврів,

Конвокація-2004

десята церемонія вручення дипломів

спеціалістів та магістрів. Кожна Конвокація для нас особлива, адже зі стін Університету виходить нова генерація професіоналів, особистостей, яким не байдуже майбутнє нашої держави. У цьому році дипломи отримають і приєднуються до цеху майстрів-професіоналів 753 бакалаври (Факультет соціальних наук і соціальних технологій – 79, Факультет гуманітарних наук – 76, Факультет природничих наук – 73, Факультет економічних наук – 62, Факультет інформатики – 46, Факультет правових наук – 60), спеціалісти («Правознавство» – 49, «Економічна теорія» – 39, «Інформаційні управляючі системи та технології» – 15, «Фізика» – 8) та магістри («Економічна теорія» – 47, «Екологія» – 22, «Інформаційні управляючі системи та технології» – 18, «Журналістика» – 17, «Політологія» – 17, «Правознавство» – 17, «Філософія» – 16, «Біологія» – 16, «Соціальна робота» – 16, «Філологія. Теорія, історія літератури та компартивістика» – 15, «Історія» – 14, «Культурологія» – 11, «Історія. Археологія та давня історія України» – 10, «Соціологія» – 10). Серед них вперше отримають дипломи випускники магістерської програми «Правознавство» та бакалаврської «Хімія». А з вересня 2004 року НаУКМА, знову першим в Україні, починає підготовку на магістерській програмі «Менеджмент в охороні здоров'я».

Гостями Академії в цей день стануть батьки і друзі випускників, члени Довірчої і Наглядової рад Університету, відомі діячі науки і культури. Запрошуємо долучитися до нашого свята.

У програмі:

13:00–17:30 – вручення дипломів бакалаврам НаУКМА (по факультетах).

16:30–17:30 – акція «Григорій Сковорода – випускник Києво-Могилянської Академії» як символ єднання поколінь Могилянців (Контрактова площа).

18:00–20:00 – церемонія вручення дипломів спеціалістам та магістрам.

Напутнє слово випускникам скаже Почесний промовець Конвокації - Народний депутат України, голова комітету Верховної Ради з питань науки і освіти, професор Станіслав Ніколаєнко.

Нагородження медаллю Святого Петра Могили п. Омеляна Антоновича (США), члена Довірчої ради НаУКМА, відомого мецената, засновника премії Фундації Омеляна і Тетяни Антоновичів, спонсора реконструкції нового корпусу Бакалаврської бібліотеки – Бібліотеки Тетяни і Омеляна Антоновичів.

Виступи Почесних гостей, професорів.

Вручення премії Миколи Кравця кращим студентам за внесок у розбудову українського суспільства (Академічна площа НаУКМА, вул. Сковороди, 2).

20:00–21:00 – виступи студентських творчих колективів НаУКМА: Ансамблю бального танцю, збірної команди з танцювальної аеробіки, студентського театру «LUDUS», групи з українського бойового мистецтва «СПАС», пригощання святковим тортом.

21:00–23:00 – концерт гурту «Мандри», дискотека (Академічна площа НаУКМА, вул. Сковороди, 2).

У нашому випуску

Джек Траут – гур у стратегічного маркетингу – в Україні
стор. 5

Чому варто вступати саме до Могилянки?

стор. 6

«Латвія повертається в Європу: від окупації до свободи».

стор. 10

«У подальшому хотілося б пов'язати свою роботу з Україною»

стор. 8

Почесний доктор НаУКМА

14 травня 2004 року Почесний доктор, член Міжнародної консультаційної ради Національного університету «Києво-Могилянська академія» Збігнєв Бжезінський виступив перед студентами та викладачами НаУКМА, представниками інших вищих навчальних закладів та громадськістю Києва з промовою «Україна і світ».

«Тріумфом духу і джерелом радості...»

*To the Faculty and Student of
this renewed institution: I am
proud to be one of you!*

Такий напис у Хвальній книзі НаУКМА залишив Збігнєв Бжезінський, Почесний доктор, член Міжнародної консультаційної ради Національного університету «Києво-Могилянська академія»

«Поважний пане ректоре, шановні пані та панове, особисті друзі, яких я впізнаю в цій аудиторії і яких мені приємно бачити тут знову сьогодні. По-перше, я хотів би сказати, що для мене є великою честю отримати сьогодні диплом про докторський ступінь визнаного, відомого в міжнародному масштабі університету.

Я ознайомився із історією вашого закладу, роллю, яку він відігравав у інтелектуальному житті та в національній свідомості українського народу. Заснований багато століть тому, набагато раніше, ніж більшість подібних інститутів Америки. Закритий через 202 роки по заснуванню, цей навчальний заклад відродився 175 роками пізніше, що є свідченням бажання українського народу формувати свою долю, визначати свою національну ідентичність, робити свій внесок до загальноєвропейської спадщини, невід'ємною складовою частиною якої є Україна. Тому, хто хоч якось знає історію Європи, відомо, що Київ ще 1000 років тому був центром європейської культури, центром навчання, думки і пошуків чогось, що

йде далі, ніж просте людське існування, пошуків певних визначень, смислу й змісту життя. Це – складова частина важливої традиції, і ваше відродження, ваше існування є тріумфом духу і джерелом радості для ваших друзів, одним із яких я себе вважаю».

Із промови «Україна і світ» Збігнєва Бжезінського в НаУКМА.

Повну версію промови Збігнєва Бжезінського українською та англійською мовами можна прочитати на сайті НаУКМА (www.ukma.kiev.ua). Також вона побачить світ окремим виданням, про що також можна буде дізнатися з сайту.

15 червня 2004 року газета «День» надрукувала на своїх шпальтах промову Збігнєва Бжезінського.

Зустріч Збігнєва Бжезінського з могилянцями мала неабиякий резонанс у науковому світі, в засобах масової інформації світу. Це підтверджує і лист, який надійшов на адресу НаУКМА з Центру стратегічних та міжнародних досліджень з Вашингтону.

May 21, 2004

Professor Viacheslav Biukhovetsky
President

National University of Kyiv Mohyla Academy

G. Skovorodi vul. 2

Dear Professor Biukhovetsky,

Thank you for hosting Dr. Brzezinski's speech at the National University of Kyiv Mohyla Academy as part of the CSIS delegation's trip to Kyiv. This was a perfect venue for Dr. Brzezinski to reach out to the academic community in Ukraine, and provided a wonderful forum for a thought provoking and lively discussion with students. We feel the speech was extremely successful, and Dr. Brzezinski greatly appreciates the honorary degree with which you presented him.

Best regards,

Celeste A. Wallander

Director, Russia and Eurasia Program
and Trustee Fellow

Коротко

На сайті kmbs

Два колишні топ-менеджери відділу Досліджень та інновацій Siemens AG викладають на програмі MBA kmbs 13/6/2004

Професори Карл Цайнінгер [Принстонський університет], Почесний професор НаУКМА та Хайнц Шварцель [засновник Дослідницького інституту прикладних програмних розробок у Мюнхені] викладають курс «Управління сучасними глобальними технологіями» на програмі MBA kmbs. Обидва професори – колишні топ-менеджери відділу Досліджень та інновацій Siemens AG в Німеччині.

Karl Zaininger

Course: Global Technology Management [Princeton University]

Just as in the last century, societal requirements and ecological constraints as well as effective development and proper utilization of technology will also be the key drivers of economic development and business success in the volatile global economy of the 21st century. At the same time total globalization will still have a dominant effect. Creating and maximizing corporate value has never been more crucial and more complex.

Thus, the ability to creatively manage all aspects of technology on a global basis will be a major challenge to corporate management which will determine the competitiveness and success of corporations. It is especially important for Ukraine where industry had long been directed by a central control rather than by consumer demands within a free market environment..

This course gives an introduction to the basic topics (such as corporate strategy development, leadership and management, success factors and constraints, business improvement, business processes, innovations, R&D etc.) that are the framework of global technology management.

Коротко

До міжнародної спільноти економістів приєдналися

18 червня 2004 року Консорціум економічних досліджень та освіти (EERC), магістерська програма з економіки в Національному університеті «Києво-Могилянська Академія» провели VII щорічну урочисту церемонію вручення сертифікатів EERC.

Сорок п'ять студентів, отримавши магістерські дипломи з економіки Києво-Могилянської Академії, приєдналися до міжнародної спільноти економістів, щоб спрямувати свої зусилля на розквіт України та її успішну інтеграцію у світове співтовариство.

Магістерська програма EERC щиро вдячна спонсорам церемонії – компаніям «Крафт Фудз Україна», «ЗАТ Оболонь», «Оріфлейм-Україна», «Проктер енд Гембл», та Фондації Сім'ї Китастих.

Знакові події НаУКМА

Постійний могилянський вир подій. Серед усього і його винесуть зі стін випускники. Це виставки найвідоміших художників, перегляди найновіших фільмів, презентації книжок. До таких подій належить і вечір пам'яті Івана Миколайчука (17 червня), де відбулася презентація книжки Л.Брюховецької «Іван Миколайчук» (редакція журналу «Кіно-театр», видавничий дім «КМ Академія»). Це перший документальний життєпис українсько-го кіноактора, сценариста і режисера І. Миколайчука (1941–1987).

Джерелом для книжки стали свідчення преси, починаючи з 1964 року, спеціальна література, матеріали з Чернівецького краєзнавчого музею, друковані та усні розповіді та спогади людей, які з ним працювали, критичні статті та рецензії, а також авторське дослідження творчості митця.

У презентації взяли участь Дмитро Павличко, Ада Роговцева, Віталій Замовець, Наталя Акаймова, Ганна Чміль, Людмила Лемешева. Прозвучав концерт Антона Скакуна (скрипка) – музика Баха, Паганіні, Мендельсона.

Організаторами заходу стали редакція журналу «Кіно-театр», Всеукраїнське жіноче товариство імені Олени Теліги, Культурно-мистецький центр НаУКМА.

Книжку можна замовити в редакції журналу «Кіно-театр» за телефоном: 416-60-96.

Прес-центр НаУКМА

Максим Катерина Володимирівна
Освіта: Національний університет «Києво-Могилянська академія». Бакалавр економічних наук. 1996 – Університет Бокконі, Мілан – MBA – Магістр з управління бізнесом. 2001 Професійний досвід:
У НаУКМА з 16 травня 2004 – віцепрезидент із міжнародного співробітництва. 2002–2003 – Сант Гобен, Мілан – менеджер із продуктів на ринках Вели-кобританії та Центральної і Східної Європи. 2001 – ФІАТ, Турин – Консультант із маркетингу. 1996 – 2000 – Проктер енд Гембл, Женева (1999–2000), Франкфурт (1999) – менеджер із групи товарів по Західній Європі. Київ – (1996–1998) – асистент менеджера з групи товарів в Україні. Зацікавлення: подорожі, книги, мови, опера, гірські лижі, каньйонінг.

Наші випускники

Повернення до Alma-mater

– Наскільки навчання в НаУКМА визначало та визначає Ваші фахові успіхи, які скарги Ви винесли з Академії, які зустрічі та знайомства під час навчання в ній стали знаковими у Вашому житті?

– Те, що мені дала Академія, я хотіла б вкласти в три слова: знання, друзі, ставлення (до роботи, життя = attitudes). Ці три слова визначальні в моєму житті. Без знань, attitudes і друзів я не обрала б шлях роботи в бізнесі в міжнародній компанії, навчання на MBA, життя за кордоном і повернення в Україну. Вдячна своїй мамі та викладачу граматики англійської мови за підтримку у виборі, за яким я покинула Інститут Іноземних мов та вступила до Академії, адже це був ризик – поміняти відомий ВНЗ на Могилянку, яка ще не зарекомендувала себе на практиці.

Які зустрічі та знайомства під час навчання стали знаковими? Звичайно, В'ячеслав Степанович та його команда. Адже без них, по-перше, не було б Академії, а по-друге, я не працювала б сьогодні в якості віцепрезидента з міжнародного співробітництва в НаУКМА. «Знаковими» були перші викладачі основних предметів англійською мовою з програми «Civic Educational Project», такі як Helga Hessenius, які дали нам знання світового досвіду економіки, політології (а не марксистсько-ленінської теорії), що було вперше в історії незалежної України, додаткові знання англійської мови і вміння долати труднощі, працюючи не рідною мовою (це дало величезну підтримку для

роботи в «Проктер енд Гембл», а потім для навчання італійською мовою в університеті Бокконі).

І, звичайно, серед знайомств не можна забути студентів – моїх друзів, колег. І я рада, що, розбігшись по різних галузях, спеціальностях, фірмах та організаціях, ми продовжуємо спілкуватись, а при можливій

втраті контактів знаємо, що достатньо прийти на конвокацію чи посвяту в студенти, щоб зустріти якщо не потрібну людину, то когось, хто з нею постійно спілкується, та одночасно побути присутньою на неофіційній зустрічі «алумні».

– Як складаються Ваші подальші стосунки з Академією? З відстані часу чи не «змаліла» для Вас Альма-матер? Чи вірите Ви в майбутнє покоління могилянців і яким воно має бути, на Ваш погляд?

– У перші роки після випуску відбувалось моє становлення, зростання в плані кар'єри, а Академія звужилась до певного кола друзів, з якими я вчилась, а потім і працювала. Академію я бачила в основному в її великі дні – конвокацію і посвяту в студенти.

Усвідомлення «звеличення» (а не «змаління» Академії) прийшло з часом: із відстані років, а ще більше – кілометрів. Далеко від України починаєш інакше сприймати те, що залишено вдома. Речі, що здаються щоденними і буденними, набирають особливого значення. Цілком можливо, це одна з причин мого повернення до Академії вже не для навчання, а на роботу.

Я повернулась до Академії, бо вірю в її майбутнє і в її майбутніх випускників. А бачу я випускників у майбутньому, звичайно, зі знаннями та досвідом найвищого українського і міжнародного рівня, випускників, для яких запис у біографії про навчання в Академії відкриває всі двері, бо є знаком якісного навчання і найкращих студентів. З іншого боку – випускників, імена яких стануть гордістю Академії та України.

На світліни:
Катерина Максим

Абітурієнтові

Зрозуміле пожвавлення у приймальній комісії НаУКМА. Хто не мріє про Могилянку! Минулорічні конкурси на спеціальності з правознавства та економіки зашкалювали на цифрах 16–15.

Що чекає на абітурієнта в цьому році? Відповісти на це та інші питання ми попросили секретаря приймальної комісії НаУКМА В'ячеслава Невінчаного.

Конкурси на решту спеціальностей залишаться на минулорічному рівні. З чим це пов'язано? На це питання і легко, і в той самий час не так просто дати однозначну відповідь. З одного боку – це інерційність мислення, з іншого – переважна більшість абітурієнтів цілком справедливо впевнена, що, незважаючи на перенасиченість пропозицій (правники, економісти), роботодавці надають перевагу випускникам рейтингових вищих навчальних закладів.

Російські соціологи прогнозують у майбутньому зростання попиту на технічні спеціальності та спеціальності, пов'язані з ними. Певною мірою це стосується й України. Думаю, вже наступного року почне зростати конкурс на фізику, хімію, екологію.

– Демографічна криза, пов'язана з чорнобильською трагедією – як вона

демографічної кризи стає все актуальнішим. Рекламу – річ дорога, але якщо вона правильно спланована, то й окуповується швидко. Тому мені здається, що варто гроші витратити на рекламну діяльність (пряма, іміджева реклама тощо), що дасть більший ефект, ніж звичайні презентації, які ми досі практикували.

Потрібно більше залучати потенційних абітурієнтів іншими заходами, наприклад, «Днем відкритих дверей», спільно з Управліннями освіти, інститутом підвищення кваліфікації вчителів проводити на базі Академії круглі столи для викладачів шкіл, семінари, різноманітні конкурси, олімпіади. Цьому є позитивний приклад проведення «Олімпіади НаУКМА – 2004» для тих, хто бажав вступати на спеціальності «фізика» та «хімія». Це була перша спроба і, сподіваюсь, у наступному році за умови відповідної рекламної підтримки «Олімпіада НаУКМА» буде значним заходом, що приверне увагу

Який випускник не мріє про Могилянку!

– Які прогнози Ви могли б зробити щодо конкурсів на спеціальності? Які спеціальності, на Ваш погляд, користуватимуться найбільшою популярністю цього року? З чим це пов'язано?

– У наш час, коли практично неможливо знайти собі добру роботу без сучасної освіти, знання іноземної мови, коли кожний день ставить усе нові та нові вимоги до кожного, дуже важливо правильно вибрати собі свою освітню програму. Більшість сучасних абітурієнтів прагматично ставиться до вибору майбутньої професії. Правда, цей прагматизм, у більшості, обмежено майбутньою «великою» зарплатою, чистою сорочкою, краваткою, персональним комп'ютером та кабінетом у банку чи іншій установі.

Коли я починаю запитувати, як саме вони уявляють свою майбутню професію економіста або юриста, переважна більшість не може переконливо довести, чому саме ці професії вони обрали для свого майбутнього. (Я наголошую, що кажу про абітурієнтів, а не про студентів – наші студенти переконливо доведуть вам що завгодно).

На основі даних, отриманих від спілкування протягом року з абітурієнтами та їхніми батьками, можна прогнозувати, що, як і в минулі роки, правничий факультет матиме найбільший конкурс. На другому місці будуть спеціальності економічного факультету. Майже на рівні з ними будуть соціологія, політологія, культурологія та філологія. Незначний спад буде на інформаційні системи управління та технології, інтелектуальні системи прийняття рішень та історію і філософію.

позначиться на конкурсах Могилянки?

– Об'єктивно, безумовно, позначиться, і не тільки на нашому університеті. Подивимось на статистику: у минулому році в Україні було майже 500 тис. випускників, у 2004 році – 466 тис. У м. Києві у 2003 – 27 751 тис., а в 2004 – 24 130 тис. Взагалі по Україні зменшення майже 7%, по м. Києву – 13%. Щороку тільки 70% планують вступати у вищі навчальні заклади. Виходячи з того, можна прогнозувати зменшення кількості абітурієнтів на 7–10 %. Таким чином, прогнозована кількість абітурієнтів, які вступають у НаУКМА в цьому році, приблизно 1600.

В Україні зараз 1009 вищих навчальних закладів усіх рівнів акредитації: 819 – державних, 188 – приватних, із них 339 – університетського типу, 670 – професійно-технічного типу. Тобто виникає реальна конкуренція серед закладів освіти особливо університетського типу, яка з кожним роком буде актуальнішою (взагалі, існує думка, що через 5–7 років кількість навчальних закладів університетського типу в Україні дорівнюватиме кількості ВНЗ початку 90-х років).

– Інші ВНЗ задовго до вступної кампанії «борються» за своїх абітурієнтів. Як Могилянська «бореться» за свого майбутнього студента?

– Питання реклами на тлі

абітурієнтів з усієї України.

Взагалі, настав час, коли на рекламні заходи потрібно звернути найбільшу увагу. На мою думку, потрібно створити координаційну раду з питань реклами в такому складі: віце-президент з економіки та фінансів, віце-президент з розвитку, секретар Приймальної комісії, керівник відділу PR, НДЦДП. Потрібно максимально задіяти внутрішній потенціал: залучити до роботи фахівців кафедри PR та магістерської програми з журналістики, студентів тощо. Тобто об'єднати всі ресурси для реалізації поставлених цілей.

Абітурієнт-2004 – чим він особливий?

Багатьох майбутніх студентів приваблює вища освіта в НаУКМА не тільки як вдала інвестиція в майбутнє, а й стиль життя, який пов'язують з роками навчання, що є не менш важливим. Абітурієнти бажать отримати не тільки найкращу вищу освіту, а й хочуть вступати й навчатися в некорумпованому навчальному закладі і згодом зробити свій внесок у сферу економічного розвитку, зовнішньо-політичної сфери, освіти України, оскільки банальна істина говорить: освіта – це майбутнє держави.

Сьогодні лише 13% українців мають вищу освіту, а за прогнозами ЮНЕСКО, у країнах, які хочуть відповідати світовим стандартам національного благополуччя, працездатного населення має бути 40–60% із вищою освітою.

На світліні:

В'ячеслав Невінчанний

Подія року

Джек Траут, гур у стратегічного маркетингу, автор світових бестселерів із маркетингу та консультант компаній рейтингу Fortune 500, 27 травня в місті Києві провів майстер-клас «Стратегії, з якими перемагають».

Мета візиту Джека Траута в Україну – зблизити українське й західне розуміння маркетингових стратегій. Україна – одна з перших країн світу, де гур у провів майстер-клас на основі своєї нової книги «Trout on Strategy» («Стратегії за Траутом»). Ця книга – своєрідна енциклопедія найкращих ідей, сформованих протягом 40-річного консультування потужних брендів, та викладених у його попередніх книгах.

генеральному партнеру, корпорації «Інком», та партнерам, «УМС», «Крафт Фудз Україна» та «KLM», за

процеси. Завдяки цьому УМС – лідер ринку. Приїзд Траута – це чудова можливість ознайомити українських фахівців із яскравими ідеями теоретика маркетингових стратегій світового значення й одного з лідерів у консалтинговому бізнесі. Партнерство в цьому проєкті підкреслює прагнення УМС бути лідером не тільки в царині телекомунікацій, а й у сфері маркетингових комунікацій», – зауважує **Адам Вояцький**, заступник Генерального директора, Директор із маркетингу та продажу УМС.

Ярослав Коваль, директор із маркетингу «Крафт Фудз Україна», стверджує: «Крафт Фудз Україна» пишається тим, що виступив одним із партнерів організації візиту Джека

Джек Траут – гур у стратегічного маркетингу – в Україні

Траут – автор та співавтор добре знаних в Україні 12-ти бестселерів, серед яких «Маркетингові війни», «Позиціонування: битва за впізнаваність», «Великі бренди – великі проблеми», «22 непорушні закони маркетингу». Започатковані Джеком Траутом концепції позиціонування та диференціації кардинально змінили підхід до розробки маркетингової стратегії.

Зараз Джек Траут – президент «Trout & Partners», однієї з найпрестижніших маркетингових компаній у світі, яка має центральний офіс у США та філії у 13 країнах. Траут керує мережею експертів по всьому світу, які застосовують та розвивають його концепції й методологію. Його клієнтами є «AT&T», «IBM», «Burger King», «Merrill Lynch», «Xerox», «Merck», «Lotus», «Ericsson», «Tetra Pak», «Repsol», «KPMG Peat Marwick», «Procter & Gamble», «Southwest Airlines» та інші компанії рейтингу Fortune 500.

Ініціаторами та організаторами візиту Джека Траута в Україну стали kmbs (Києво-Могилянська Бізнес-Школа) та журнал «&. Стратегії».

Анастасія Нанасва, керівник проєкту візиту Траута в Україну та директор із маркетингу kmbs, коментує: «Kmbs (Києво-Могилянська Бізнес-Школа) – найінноваційніша школа бізнесу в Україні. Саме інноваційність є головною диференційною ідеєю програм та бренду kmbs. На успішну стратегію диференціації нас надихнув Джек Траут. Свої маркетингові курси ми викладаємо, багато в чому на основі його ідей. Ми дякуємо співорганізатору, журналу «&. СТРАТЕГІЙ»,

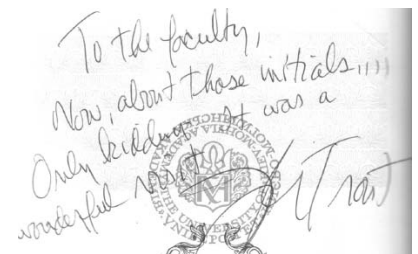
підтримку в підготовці цієї події».

«Джек Траут – це беззаперечний гур у галузі стратегічного маркетингу. Він – один із найвідоміших творців маркетингових концепцій у світі, серед яких – позиціонування як найважливіша складова бізнес-стратегії компанії. – відзначає **Олена Мальцева**, директор із маркетингу ВБ «Максимум» (журнал «&. СТРАТЕГІЙ»). – Зустріч із Джеком Траутом – це унікальна можливість для українського менеджменту дізнатися про світовий досвід та поспілкуватися з визнаним у всьому світі фахівцем. Ми радо сприяли зустрічі пана Траута з представниками українських ділових кіл і впевнені, що вона для всіх стане корисною й засвідчить новий етап у розвитку українського маркетингу. Команда журналу «&. СТРАТЕГІЙ» й надалі створюватиме можливості для безпосереднього спілкування наших читачів із визнаними вітчизняними та світовими експертами».

Генеральним партнером проєкту виступила корпорація «Інком».

Оксана Чухрій, керівник відділу маркетингу корпорації «Інком», коментує: «Ідеї Джека Траута допомагають управлінцям краще розуміти свій бізнес, підвищувати його ефективність. Корпорація «Інком» впроваджує сучасні інформаційні технології та комунікації у бізнес своїх клієнтів, але це є ефективним тільки для тих компаній, бізнес яких є структурований і які розуміють, навіщо це їм потрібно».

«УМС завжди прислуховується до прогресивних ідей і стежить за світовими тенденціями у сфері маркетингу, а найуспішніші з них намагається втілити в реальні бізнес-

Траута в Україну: «Оскільки ми вважаємо маркетинг запорукою успішного розвитку бізнесу компанії. Ми раді надати фантастичну можливість представникам українського бізнесу долучитись до ідей всесвітньо відомого гур у маркетингу для того, щоб разом розбудовувати бізнес в Україні».

Сергій Фоменко, голова представництва авіакомпанії «KLM» в Україні, ділиться: «Приїзд Джека Траута в Україну означає, що український бізнес вже переріс стадію виживання і тепер потребує знань про стратегічний маркетинг – ключову складову успішного бізнесу. Ці майстер-класи – спроба зблизити молоду незалежну Україну та світ. Слоган KLM – «Зближуючи світ», тож наша участь в організації візиту Джека Траута в Україну – чудова можливість втілити наш слоган, надавши можливість українській бізнес-еліті стати трішки ближчими до прогресивних світових ідей, у тому числі ідей Траута. Ми пишаємось тим, що компанія KLM зробила свій внесок у розбудову Української держави».

На світлинах: Джек Траут, напис Траута у Хвальній книзі НАУКМА

Абітурієнтові

Ця стаття адресована насамперед вступникам, які вагаються щодо вибору того вищого навчального закладу, з яким вони збираються пов'язати кілька майбутніх років свого життя в якості студента. Коли в липні 2001 року я сам був учасником «вступної кампанії», намагаючись вступити у два університети – в Києво-Могилянську академію та Національний університет ім. Тараса Шевченка, я практично не мав жод-

плану, що дає можливість студентіві, окрім прослуховування обов'язкових державних дисциплін і предметів, які є нормативними на кафедрі, на якій студент навчається, обирати на свій смак навчальні курси з будь-яких галузей знань, що розширює світоглядні обрії й відкриває нові

ЧОМУ ВАРТО ВСТУПАТИ САМЕ ДО МОГИЛЯНКИ?

ного уявлення про переваги університету, який став для мене рідним. Зате сьогодні, маючи трирічний досвід навчання, я можу назвати ті причини, з яких варто вступати саме до Києво-Могилянської академії – університету, що у складних умовах реалізовує місію виховання творчої, самостійної в поглядах і рішеннях, особистості і професіонала у своїй царині.

Перш за все, Могилянку славиться унікальними умовами вступу, що полягають у складанні єдиного тесту протягом одного дня, тобто в комплексній перевірці знань з української та англійської мов (це робочі мови нашого університету), історії Києво-Могилянської академії, математики, основ правознавства, однієї із природничих наук (фізики, хімії або біології), а також із всесвітньої і української історії або літератури – залежно від спеціальності, на яку вступає абітурієнт. Ця система, з одного боку, дає можливість з високою об'єктивністю відібрати найпідготовленіших вступників, а з іншого – виключає будь-яку суб'єктивність, корумпованість, адже перевірка відповідей здійснюється комп'ютером.

НаУКМА, звісно, пишається і самими своїми спудеями, які з'їжджаються до нашого університету, з міст і сіл з усіх кінців України. Можна сміливо стверджувати, що Могилянку збирає у своїх стінах найкращих із найкращих. Про це свідчить кількість могилянців серед переможців різноманітних конкурсів, олімпіад, авторів наукових проектів або літературних творів. Хтось вдало пожартував, що в Могилянці нікого не можна здивувати своєю геніальністю, а можна лише сірістю, бо студент, у якого немає жодних талантів, – для нас абсолютно екстраординарне явище.

Могилянку приваблює своєю системою «вільного вибору» навчальних предметів, індивідуальним принципом складання навчального

перспективи: так, студентіві-фізику або математику ніхто не забороняє прослухати курси з філософії, соціології і права, історії й навпаки.

На тлі загальної заштампованості та офіціозу Академія пропонує своїм студентам повітря свободи, широкі можливості для самовираження і самоствердження. Так, могилянець за власним вибором може відвідувати або не відвідувати лекції, висловлювати свої погляди на семінарах, круглих столах, дискутувати (у нас немає табуированих тем), відстоювати свої думки в періодичних виданнях Академії або поза її межами. Між могилянським викладачем і студентом майже ніколи не виникає прірви виключно формальних стосунків.

Мій університет пропонує найталановитішим спудеям широкі обрії для початку наукової роботи завдяки плідній співпраці студента зі своїм науковим керівником, яка розпочинається вже на другому курсі. Наприклад, для мене дуже цікава і плідна робота, присвячена вивченню культурного і релігійного життя в Україні в першій половині XVII століття під керівництвом Наталі Миколаївни Яковенко, ім'я якої добре знають не лише в Україні. Не буде перебільшенням сказати, що її наукова і викладацька діяльність є яскравим прикладом високої професійної майстерності історика.

У НаУКМА є ще одне цікаве і незвичне для студентів інших закладів поняття: «Внесок у розбудову НаУКМА». Студенти мають можливість долучитися до розбудови університету в різний спосіб: сприяти становленню іміджу, попрацювати в різноманітних науково-методичних, інформаційних та інших інституціях нашого університету, що дає можливість відчути самостійність, відповідальність, набути певних навичок, які можуть знадобитися в майбутній професійній діяльності.

Не випадково Могилянку називають «теплицею, де вирощують таланти». Вона розкриває перед «спраглими» до творчості спудеями різноманітні шляхи. Серед них – участь у різноманітних інтелектуальних іграх (наприклад, у нас існує багато команд, що беруть участь у змаганнях «Що? Де? Коли?»), творчих колективах (університетська хорова капела «Почайна», Студентський театр-студія, кіноклуб, Лабораторія старовинних інструментів та ін.), гуртках («літературна тусовка», гурток сходо-

знавців), відвідування художніх виставок Галереї мистецтв, музичних вечорів... Могилянець завжди перебуває у вирі цікавих подій. Цікаво, що й могилянські викладачі не стоять осторонь, а сприяють діяльності творчих об'єднань студентів. Наприклад, гурток сходознавців, членом якого я є, було засновано зусиллями двох викладачів кафедри філософії і релігієзнавства, випускників НаУКМА 1995 року – Юрія Завгороднього і Сергія Капранова.

До послуг студента – Наукова бібліотека, яка налічує тисячі видань, що має електронні каталоги, вважається кращою університетською бібліотекою столиці.

Не менш цікавим є дозвілля і розваги могилянської студентської громади: вечірки, святкування «днів факультетів», а також свята, що користуються особливою любов'ю багатьох могилянців: Бал знайомств (остання субота вересня), День Академії (15 жовтня), День студентів (17 листопада), День св. Валентина (14 лютого), Студентський карнавал (13 січня) тощо. Для тих, хто любить музику і веселу компанію, Культурно-мистецький центр НаУКМА, Студентська Колегія і Радіо-СМІТ влаштувають дискотеки.

Отже, унікальне поєднання цікавого студентського колективу, високого рівня навчання, елементів наукової роботи, бурхливого творчого життя та яскравого дозвілля робить Могилянку одним із найпривабливіших університетів України. Щоб стати громадянином нашої маленької республіки, потрібно виявити неабияку наполегливість, старанність під час підготовки до іспиту і впевненість у своїх силах під час його написання. Саме ці якості потрібні тим, хто прагне приєднатися до нас і вписати нову сторінку в історію Могилянки.

Дмитро Засць,
студент ФГН-З

Магістеріум

Спеціалізація з менеджменту, економіки та політики охорони здоров'я не вписується сьогодні ані до переліку спеціальностей, що існують в системі вищої освіти за напрямом «медицина», ані до спеціалізацій напряму «менеджмент». Проте, з

вом охорони здоров'я України.

Розпочато співпрацю зі Школою охорони здоров'я Іллінойського Університету в Чикаго (США), а також із Тренінговим центром з менеджменту організацій охорони здоров'я Університету ім. Земмельвейса (Угор-

Де вчитися охороні здоров'я?

огляду на гострі потреби суспільства, в Національному університеті «Києво-Могилянська академія» ще 2001 року засновано Школу охорони громадського здоров'я, яка 1 вересня 2004 року вперше в Україні відкриває магістерську програму «Менеджмент в охороні здоров'я» і має на меті підготувати нову генерацію фахівців.

Це спільна програма НаУКМА та університету м. Маастрихт (Нідерланди). Вона базуватиметься на матеріалах та досвіді магістерських програм «Охорона громадського здоров'я» та «Економіка, політика та менеджмент в охороні здоров'я», що викладаються в Маастрихтському університеті. Запозичено також методологію викладання: проблемно-орієнтоване навчання, модульний формат; урахування побажань слухачів щодо часу проведення занять. Програма містить модулі з аналізу політики та економічного аналізу систем охорони здоров'я, менеджменту організацій, фінансового менеджменту, управління змінами, управління якістю.

Випускники зможуть обіймати посади в міжнародних, державних, приватних, громадських організаціях охорони здоров'я, органах державного управління та місцевого самоврядування, продовжити навчання на докторській програмі в університеті м. Маастрихт.

НаУКМА має значні переваги над медичними вищими навчальними закладами для створення міждисциплінарних програм з охорони здоров'я, зокрема, з менеджменту, беручи до уваги науково-методичну базу факультетів економічних, природничих, правничих наук, соціальних наук і соціальних технологій, Школи бізнесу, а також з огляду на особливий статус університету, його двомовність (українська й англійська), «прозахідну» орієнтацію (рейтингова система, вибіркові курси, вільне творче навчання тощо). У справі створення Школи охорони здоров'я НаУКМА співпрацює також із Київською медичною академією післядипломної освіти ім. П. Л. Шупика (КМАПО), Міністерст-

щина) та Інститутом Світового Банку.

Отже, Школа охорони здоров'я надаватиме можливості для підготовки та перепідготовки фахівців відповідно до міжнародних стандартів та потреб українського суспільства.

Важливо зазначити, що Школа охорони здоров'я створюється за проектом, підтриманим Інститутом Відкритого суспільства (Нью-Йорк), Міжнародним Фондом «Відродження», Європейською Асоціацією Шкіл Охорони Здоров'я (ASPHER). У травні 2004 року проводилося оцінювання проекту. Ось думка Джулієна Гудмана, менеджера проектів ASPHER: «Я був тут два роки тому, і тоді були лише наміри створити Школу охорони здоров'я. Я працюю з подібними новоствореними школами в чотирнадцяти країнах регіону. І зараз я їду з упевненістю щодо майбутнього цього проекту; більше того, очевидно, що це – найуспішніший із чотирнадцяти інших проектів, підтриманих Інститутом Відкритого суспільства (Нью-Йорк)».

Професор менеджменту в охороні здоров'я Ягелонського університету (Краків, Польща), член правління ASPHER, член Наглядової Ради проекту, зокрема, зазначив: «Я щасливий бачити стрімкий розвиток першої в Україні Школи охорони здоров'я з позиції ASPHER, бо розширюється коло нових Шкіл, із позицій мого університету я вже знаю напрями співпраці, і, нарешті, я радий бачити чудову команду, добре підготовлених викладачів, що стажувалися в Маастрихтському університеті».

Дійсно, викладачі Школи – молоді й сучасні, мають різноманітну фахову підготовку вільно володіють англійською. Вони готуватимуть генерацію фахівців, потрібних для здійснення реформ в охороні здоров'я.

Адреса приймальної комісії: 04070, Київ, вул. Сквороди, 14, к. 7. Тел: 417-5155. Вступні випробування проходять із 5 по 20 липня.

Ірена Грига,
керівник магістерської програми
«Менеджмент в охороні здоров'я»

Осилює дорогу той, хто іде

Цього року Могилянська має перший випуск бакалаврської програми з хімії. Закінчили її 15 випускників. 5 із них – Андрій Монастирський, Сергій Карцев, Оксана Василенко, Оксана Полонець, Олександра Завгородня – прекрасні фахівці, з добрими знаннями хімії. Це прямі кандидати на магістерську програму, аспірантуру. І ми цим можемо пишатися.

Сам факт, що в нашому класичному університеті закінчують бакалаврат хіміки, промовистий. Ми завчасно провели акредитацію. Паралельно ми ліцензували магістерську програму з хімії, на яку, сподіваюсь, підуть наші цьоголітні випускники. Є інформація, що і з-поза меж Могилянської є охочі навчатися в нас.

Магістерська програма називається «Мембранні і сорбційні процеси та технології». Програма авторська, оригінальна. Жоден університет України немає нічого подібного. Судить по назвах курсів: «Синтетичні мембрани», «Теоретичні основи мембранних процесів», «Сорбції й поверхневі явища». З часом, коли ці курси будуть опрацьовані, можна буде видати перші в Україні, до того ж, україномовні, навчальні підручники, посібники. Отже, ми першими в Україні готуватимемо фахівців із мембранних і сорбційних процесів і технологій.

У світі, якщо розвивається якась галузь і вона дуже перспективна, то готують відповідних фахівців, розвивають науково-технічну базу, установки, технології. Мембранні технології, я на цьому завжди наголошую, це – штучний, не масовий товар. І конкуренція на нього на світовому ринку колосальна. Ми, як «найбагатша» країна, його закуповуємо. Потім викидаємо, бо в нас немає фахівців. Вимальовується низка проблем. І Україна, зокрема наш університет, стоїть на самому початку цього важкого шляху. Хтось долає його за кілька років, але осилує дорогу той, хто іде. Ми йдемо.

І я вважаю, що це серйозний і принциповий успіх університету. Ці кроки могли робити й інші, ті ж політехніки, але це робимо ми. Мою впевненість підсилює те, що за першими нашими випускниками йде курс ще сильніший. Думаю, що вже з наступного року нам доведеться міняти акценти на базових курсах, які ми читаємо на бакалавраті, щоб студенти, які прийдуть на магістерські програми, мали загальну й конкретну інформацію про нові технології.

Думаю, що в нас вийде все, бо орієнтуємо наших студентів не на теоретичні знання, а на експериментальне дослідництво. Бо хіміки, які працюють експериментально, як музиканти. Їм потрібно працювати щодня в лабораторії. І наші студенти мають такі можливості.

Михайло Брик,
перший віце-президент,
керівник магістерської програми
«Мембранні і сорбційні процеси та технології» НаУКМА.

Освітні студії

Літня школа українистики Освітніх студій Національного університету «Києво-Могилянська академія» цього року, як і в минулі, зібрала спудеїв зі США, Канади, Швеції, Італії, які цікавляться українською тематикою. Насичена програма школи передбачає не лише вивчення мови, літератури, історії та культури, а й знайомство з Україною. Наші гості вже встигли познайомитися з Києвом, побувати у Львові, в Чорнобилі, у Криму.

Каспер Андерссон, Радек Багинський, студенти Стокгольмського університету, стипендіати «Visbyprogrammet» Шведського Інституту взяли участь у прямому ефірі на Першому Національному каналі в радіопрограмі «Етнофорум» (ведуча програми Катерина Божко). Вони спілкувалися з багатотисячною аудиторією українською. І радіожурналісти, і слухачі програми, зважаючи на актуальність розмови про мову та культуру України, запросили гостей зі Швеції до чергового ефіру, який відбудеться 5 липня.

У подальшому хотілося б пов'язати свою роботу з Україною

Як вам вдалося досягти такого успіху у вивченні іноземної мови?

— Взагалі ми цікавимося слов'янськими мовами. Я, наприклад, вивчав російську, спочатку в себе, в Стокгольмі, а тоді — пізніше в Санкт-Петербурзі. Тому й українську було вивчати вже значно

— Перш за все хотілося б запитати, чому ви обрали для вивчення саме українську мову, історію?

Каспер Андерссон, студент-політолог, Стокгольм:

— Рішення вивчати українську прийшло до нас із другом після кількох років вивчення російської. Бо українська — це мова, яку не всі знають, і я думаю, що це дуже цікава мова.

Взагалі про Україну в Європі, а зокрема у Швеції знають мало. Хіба що — де вона розташована. Ще знають, що саме тут відбулася відома Полтавська битва, яка є частиною історії Швеції — і все.

— Де саме ви вивчали слов'янські мови? Чи існують у Швеції відповідні культурні центри?

— У Стокгольмі, наскільки я знаю, немає такого культурного центру, де можна було б вивчати культури та мови Центрально-Східної Європи. Але в нас є факультет слов'янських мов, де можна навіть попрактикуватися у спілкуванні.

— Ви чудово володієте українською!

легше. Коли мова подобається, людина швидко її вивчає.

— Кажуть, гарних учнів не буває без гарних учителів.

Каспер Андерссон: — Так, дійсно, щоби вивчати мову, треба мати гарних викладачів, щоб атмосфера занять була творчою, сприятливою, щоби викладач не критикував, але залишався вимогливим, готовим прийти на допомогу. Саме такою є наш викладач української мови Наталія Тоцька.

До розмови приєднується Радек Багинський, студент-економіст, Стокгольмського університету:

—Хоч я сам теж із Стокгольма, мої батьки — з Польщі. Знаючи польську, значно легше вивчати й українську.

— Яке враження справило на вас перебування в Києві, навчання в Могилянці?

Каспер Андерссон: — Київ — дуже гарне місто, так само гарна ваша академія. Нам пощастило співпрацювати з дуже приємними та розумними людьми: викладачами, співробіт-

никами Академії, студентами. Я б сказав, що в університеті панує приємний загальний настрій.

Радек Багинський: — Ще ми зрозуміли, що Київ — цікаве місто. Ми тут тільки тиждень, але встигли побувати на кількох екскурсіях. Звичайно, найсильніше враження справив Софіївський собор.

Каспер Андерсон: — А ось буквально вчора були в Пирогово — в музеї під відкритим небом, познайомились із багатьма цікавими людьми, адже знайомства в іншій країні мають велике значення. Іноді спілкуємося зі

студентами Могилянської академії, на жаль, не дуже часто, проте ми ж ще маємо час...

— А чим наші, українські студенти відрізняються від шведських?

Радек Багинський: — Основна відмінність, певно, в тому, що в нас усі студенти помітно старші, оскільки ми починаємо навчатися в університеті в дев'ятнадцять-двадцять років, а тут, здається, в шістнадцять. Це дуже помітно. Я, приїхавши, дивувався, наскільки юні студенти в Могилянці.

Каспер Андерссон: — І ще одна особливість: ось ви зараз прийшли до нас поспілкуватися, взяти інтерв'ю, і це для нас незвично, оскільки в Стокгольмі навчається дуже багато студентів-іноземців, тож їм не приділяють стільки уваги.

— Чи цікавитеся ви українською історією, чи знаєте зокрема про Івана Мазепу, який, як відомо, був сподвижником шведського короля Карла XII?

Каспер Андерссон: — Звісно, гетьман Іван Мазепа — досить знайома нам історична постать. До того ж, наскільки я знаю, він багато зробив для Києво-Могилянської академії.

— Як ви плануєте в подальшому застосовувати ваші знання мов та знання про Україну? Чи збираєтесь пов'язати свою професійну діяльність із нашою державою?

Каспер Андерссон: — У подальшому хотілося б якось пов'язати свою роботу з Україною, проте мені ще рано загадувати, бо я навчаюсь лише на другому курсі, тож ще не знаю, яким шляхом доведеться піти. Але знання, які здобуду в Україні, в Києво-Могилянській академії, звичайно, будуть певною мірою реалізовані.

Розмовляла Галина Ткачук, студентка ФГН-2

На світліні: на уроці української Каспер Андерссон, викладач Наталія Тоцька та Радек Багинський

КультУра

Отже, для того, щоб бути успішним, вважає лідер групи «Океан Ельзи» Святослав Вакарчук, потрібно виконувати, як мінімум, п'ять правил.

Перше правило: якщо ви можете не займатися певною справою, краще нею не займайтеся. Якщо ви не можете не займатися нею, тоді немає чого й думати.

Друге правило: не треба думати про те, що ти хочеш стати успішним. Якщо ти починаєш думати про це, в тебе обов'язково все починає валитися з рук. Якщо ти хочеш сісти за кермо і їхати за правилами, ти їх будеш порушувати і навпаки. Так само й тут. Виявляється, Вакарчук ніколи не

різноманітні: починаючи від таких, що стосувалися теми зустрічі, тобто успіху, і закінчуючи запитаннями про те, чи піде Вакарчук на вибори і за кого голосуватиме.

Особливим акордом у фіналі навчального року в НаУКМА прозвучала зустріч із лідером гурту «Океан Ельзи» Святославом Вакарчуком. Відбулася вона в рамках «Публічних лекцій у Могилянці». Назвав він її «Філософія успіху». Що ж таке успіх? Як його досягти? Лідер одного з найяскравіших рок-гуртів України розповів про власний шлях до успіху та відповів на запитання допитливого студентства, для якого роздуми про філософію успіху особливо актуальні сьогодні.

Святослав Вакарчук зустрічається з могилянцями не вперше. Тричі він проводив у Києво-Могилянській Бізнес-Школі майстер-класи, присвячені брендингу гурту «Океан Ельзи», вдалому позиціонуванню та його значенню для просування групи, ролі реалістичних та нестандартних стратегій у досягненні успіху.

Організатори зустрічі: kmbs [Києво-Могилянська Бізнес-Школа] та Відділ зв'язків із громадськістю НаУКМА

«Не треба думати про те, що ти хочеш стати успішним»

думав, що буде займатися музикою, принаймні до 19 років; він серйозно займався фізикою. У нього були грандіозні й серйозні плани стати вченим: як мінімум – поїхати за кордон працювати, а як максимум – поїхати туди ще на третьому курсі. Він навіть написав дисертацію, але не захистив її, бо почав займатися музикою, хоча все ще планує її захистити.

Третє правило: коли ти плануєш зробити щось, треба виконати це хоча б на 10% більше, ніж ти собі запланував. Для ілюстрації цього правила Славко розповів про своє відвідування спортзалу, де він бігає і ставить собі час 20 хвилин. «Коли я пробігаю 18 хвилин, кажу собі: «Вже, мабуть, можна закінчувати, 20 хвилин майже пройшло». Це голова каже, а інтуїція: «Ще трошки». Так я до 30 хвилин добігаю в результаті. Це працює, ти отримуєш дуже велике внутрішнє задоволення від того, що ти сам себе перехитрив. Перехитрити власну ліню – це велике щастя, одна зі складових формули успіху», – ділиться він.

Ще одна річ, дуже суперечлива, як вважає Вакарчук: ніколи не можна шукати винних, шукати причини тому, що тобі заважали щось зробити зовнішні обставини. Особисто він не завжди дотримується цього, але намагається дотримуватися, бо це правило найважливіше.

І останнє, найсмішніше, правило, з точки зору Славка, – послухати уважно всіх людей, які чогось вчать, радять, проаналізувати це все, потім забути і зробити по-своєму. «Забути все, що я сьогодні казав, і зробити все по-своєму», – сміється він.

Звичайно, не обійшлося без Q and A блоку. Питання ставили надзвичайно

Ось найцікавіші з них:

– Мені здається, що Ви людина дуже емоційна. Дехто вважає, що емоційність заважає досягненню успіху. Яка ваша думка з цього приводу?

– Можливо, є речі, зовнішньо емоційні. Вони є важливими і шкідливими водночас. Наприклад, стати пілотом літака важко, якщо ти будеш надто емоційною людиною. Але я вважаю, що емоційність усередині повинна бути. Як на мене, я б сприймав емоційність не як тип характеру, (холерик чи меланхолік), а так: жива людина всередині чи нежива. Дуже багато є зовні спокійних людей, які всередині дуже емоційні. Це просто вміння тримати емоції в собі. Але вони також емоційні люди. Я би сказав, що неемоційні люди, в такому розумінні, не досягають успіху, вони є керованими, а керовані люди, як правило, є хорошими виконавцями, менеджерами, але рідко хорошими лідерами.

– Як може кохання сприяти чи, навпаки, заважати успіху?

– Я просто впевнений, що якщо є справжнє кохання, навіть якщо воно не взаємне, воно однозначно сприяє успіху. Якщо людина закохана, вона може по стінах ходити.

– Є такий момент у Ваших піснях, що тексти, зміст торкаються багатьох людей, виражають спільні переживання. Чи є пісня для Вас тим моментом, коли передаються свої переживання, біль, щастя, радість, щоб суть пісні була прийнятною, близькою, своєю?

– Я не можу однозначно відповісти. Це спонтанні речі. Пісні – це просто те, що я би хотів сказати, це як сьогоднішня зустріч. Це просто бажання щось сказати людям, яке в мене виникає досить часто.

– Ви казали, щоб досягнути успіху, потрібно ставити собі високу планку і перестрибувати її вище. А що, якщо одразу поставити планку вище?

– Я думаю, це теж хороший метод. Казав мій знайомий: «Якщо ти хочеш зробити 100%, постав собі планку

1000%, і ти зробиш 200%». Але я дотримуюся такого правила: ставлю собі 100%, коли досягаю 90%, кажу собі: «Ти вже зробив 90%, ти ж може зробити ще 90%». У результаті я роблю 180%.

– Що для Вас успіх?

– Успіх для мене – це коли ті емоції, які я даю в піснях і при зустрічах із людьми, комусь потрібні.

На світлинах:

Славко Вакарчук зібрав повну залу своїх прихильників.

Ірина Зубець.
Прес-центр НаУКМА

КультУра

Відкриваючи в культурно-мистецькому центрі нашого університету виставку «Латвія повертається в Європу: від окупації до свободи», президент НаУКМА В'ячеслав Брюховецький сказав: «Свого часу, створюючи Народний рух України, ми вивчали досвід подібних рухів Прибалтики, зокрема і латвійський. І,

«Латвія повертається в Європу: від окупації до свободи».

звичайно, багато позитивного для того, щоб результативніше робити це в Україні, ми взяли в наших прибалтійських друзів. Ми знаємо, якою ціною Латвія здобувала незалежність. І ми всі щасливі, що той жах, у якому ми прожили багато років, завершився. Але варто пам'ятати, що свободу треба виборювати, може, не завжди з кров'ю, але її треба виборювати кожний день».

Своє слово Надзвичайний і Повноважний Посол Латвійської Республіки в Україні Андріс Вілцанс, за протоколом, розпочав доброю українською, а завершив його, зрозуміло, латвійською. Він, зокрема, сказав: «Інформація про події, які передають документи виставки, за радянських часів була закритою. І зрозуміло чому. Це були дуже трагічні події. Так, 14 червня 1941 року тільки за одну ніч 15 тисяч латвійців було загнано в потяги і вивезено в Сибір. Багато наших подій перегукуються з подіями в Україні. Тому ми сподіваємося, що і викладачі, й студенти Києво-Могилянської академії через нашу виставку глибше заглянуть і у свою історію.

Ми повернулись у Європу, але ми сподіваємось, що й Україна теж знайде своє місце в новій Європі».

Михайло Кірсенко, професор кафедри історії НаУКМА, навів багато фактів з історії українського і латвійського народів і підкреслив, що в сучасних умовах Латвія може бути для України вчителем і партнером у процесі переорієнтації на європейські цінності й моделі.

Ініціаторами відкриття виставки «Латвія повертається в Європу: від окупації до свободи» стали Посольство Латвійської Республіки в Україні, Музей окупації Латвії і Національний університет «Києво-Могилянська академія». Пересувна виставка знайомить нас із міжнародними

договорами і документами, фотографіями, картами і предметами, що наочно відображають долі держав, народів і окремих людей, починаючи з 1918 року й закінчуючи поновленням незалежності в Латвії 1991 року.

У проміжках – епоха трьох окупацій (окупація в 1940–1941 роках СРСР, окупація націонал-соціалістичною Німеччиною в 1941–1945 роках і, з 1945 року – друга радянська окупація, що тривала до 1991 року).

Велика частина виставки присвячена рокам ізоляції: окупація двома тоталітарними державами, неволя, жертви. Складна і часто спотворена історія Латвії цього періоду розкривається й поступово усвідомлюється і тими, хто її пережив, і стороннім спостерігачем. Більшість матеріалів виставки надав Ризький Музей окупації Латвії, своєрідний інформаційно-навчальний центр, що займається дослідженнями періоду окупації та його наслідків. Пояснювальні тексти подано латвійською, англійською та російською мовами.

Автор ідеї пересувної виставки – професор Пауліс Лазда, голова Ради Музею окупації.

Виставку «Латвія повертається в Європу: від окупації до свободи» вперше було експоновано в приміщенні Європейського парламенту в Брюсселі (листопад 1998 року). Потім вона побувала в Львєжі, Люксембурзі, Осло, Копенгагені, Страсбурзі, Стокгольмі, Парижі, Варшаві, Нью-Йорку та інших містах.

Виставка триватиме до 30 червня 2004 року.

На світлині: Президент НаУКМА В'ячеслав Брюховецький та Надзвичайний і Повноважний Посол Латвійської Республіки в Україні Андріс Вілцанс.

Коротко

«Труханів – любов моя»

Художній стиль Валерія Грачова формувався як синтез російського романтичного реалізму (Полєнов, Левітан) та китайського середньовічного живопису. Митець навіть уподобав східну манеру малювання, тобто одним розчерком, у повній зосередженості один раз, назавжди і без повторів. При цьому ніяких «варіацій на тему». Надзвичайно контрастно виглядають у його майстерні зворушливі акварелі Труханова острова, квіти, білі хмари та сніг Фінляндії.

Валерій Грачов – людина зі слов'янським походженням та східним світоглядом, народився в Архангельську в родині військового, де і пройшло його дитинство. У Києві він закінчив архітектурний факультет Київського інженерно-будівельного інституту. Пейзажі Києва займають особливе місце в палітрі художника. Роботи виставки живопису, що відкрилася в Могилянці, так і називається: «Труханів – любов моя». Це близько 70 зрілих полотен художника.

Виставка триватиме до 14 липня.

«Браво-о-о!» – «Почайні»

Першу українську ораторію «Дума про дівку-бранку» написав 1923 році Михайло Іванович Вериківський для солістів, чоловічого та жіночого хорів, повного складу симфонічного оркестру. Драматичну композицію лібрето М. Вериківський склав за текстами народних дум: «Дума про дівку-бранку...», «Не ясний сокіл квилить...», «Ой у святу неділеньку...», «Дума про Самійла Кішку». Ораторія відтворює самовіддану боротьбу українського козацтва проти турків-поневолювачів та розкриває яскравий образ бранки Марусі.

А вперше в Україні ораторію «Дума про дівку-бранку» 12 червня 2004 року в Національній філармонії виконала хорова капела «Почайна» Національного Університету «Києво-Могилянська академія».

«Браво-о-о!» – «Почайні» – такими мажорними акордами завершилась ораторія у виконанні хорового колективу Національного університету «Києво-Могилянська академія» в Національній філармонії. Так прийняла перше виконання ораторії зала, високий виконавський рівень відзначили й фахівці.

Прес-центр НаУКМА

Прес-центр НаУКМА

Літературна сторінка

Літтусівки при університетах – явище доволі звичне, але не для Могилянки. «Розумієш, – пояснювали півтора року тому мені старші «літературні» могилянці, – люди, котрі пишуть, уже, як правило, мають своє середовище, та й, видно, стара форма «літературного гуртка» відживає своє».

Тим не менше, на літературних конкурсах, зокрема на тому ж «Молодому вині», коли серед

читань (ця традиція у свою чергу веде свій початок іще від семінару творчої молоді в Ірпені навесні 2003-го, коли кефірна опозиція була створена у відповідь на засилля «алкогольних» угруповань).

Друге засідання об'єднаної громади продемонструвало новий сплеск зацікавлення широкої громадськості могилянським літпроцесом: у засіданні, окрім традиційного «ядра», взяли участь також відомі поети «з-поза

Могилянська літтусівка:

новий сплеск творчої активності

переможців виявлялася значна частина студентів НаУКМА, різні люди неодноразово висловлювали думку про потребу створення саме могилянського «літсередовища», аби місцеві письменники-початківці могли принаймні послухати та зрозуміти одне одного.

Отож ініціатором першої літтусівки, яка, до речі, відбулася минулої весни, стали, як відомо, першокурсники-фегеєнівці, зокрема відома в літколах поетеса Світлана Богдан.

Із перших же зустрічей виявився особливий нетрадиційний стиль тусівок: повна демократичність, відкритість, рівне право участі в засіданнях студентів із усіх-усіх ВНЗ, тенденція запрошувати музикантів...

Кількість та склад учасників засідань постійно і помітно варіювала, що дало змогу познайомитися з іншими київськими літгрупованнями. Ніхто й не чувся, як частина могилянських поетів уже стала частиною літтусівки «Парадокс», пізніше переіменованої власне на києво-чернігівську «Літтусівку». Ця «банда», маючи вже досить довгу історію та кількох членів-переможців всеукраїнських конкурсів (варто згадати хоча б Артема Захарченка та Андрія Муравського), зовсім не мала місця для засідань взимку, адже літні тусівки проходили, як правило, на природі, а з сезонним похолоданням доводилося «тулитися» по кав'ярнях. І все б добре, проте кількість членів усе зростала та зростала, тож все складніше ставало знайти відповідну кав'ярню... А оскільки основні «ідеологічні принципи» могилянських літераторів збігалися з «парадоксівськими», було вирішено об'єднати наші угруповання в одне.

Отож перше спільне засідання було проведено навесні 2004-го року, і разом із назвою «Літтусівка» до Могилянки переселилася гастрономічна парадоксівська традиція пити кефір та їсти печиво під час літературних

Могилянки» або «майже з-поза Могилянки», зокрема Олеся Мамчич, Володимир Верлока (котрий, завдяки своїм вдалим перекладам Керрола з того дня отримав титул «Керрола»), Роман Скиба, Олеся Ковальчук, Катерина Бабкіна та інші.

Третє спільне засідання проводилося за традицією Літтусівки на Трухановому острові, з ночівлею, саме на День Києва, 28-го травня. Без сумніву, тепер ми маємо всі права подавати заяву у Книгу рекордів Гіннеса на право називатися найчисленнішою кефірною літературною тусівкою, проведеною простонеба, адже, за приблизними підрахунками, в зустрічі взяло участь більше п'ятдесяти поетів, «прозаїців» та музикантів! Задля того, щоб зустрітися на Трухановому, молоді письменники приїздили з Чернігова, Харкова, Рівного... Під час засідання хтось вдало підмітив, що вся громада могла б бути поділена на дві приблизно рівні частини: перша – природничники різних ВНЗ (Національний університет ім. Тараса Шевченка, КПІ та ін.), друга – студенти-гуманітарії з Могилянки, адже з НаУКМА, окрім «постійного ядра», яке складають ті ж Світланка Богдан, Тоня Мужановська, Галя Ткачук, Люда Наконечна, Дмитро Заєць, були присутні могилянці-гуманітарії Леся Павленко, Віка Кріль, Ярина Таран, Олена Сорока та інші.

Свято на Труханові довело, що тусівка прижилася, знайшла своїх прихильників та свою аудиторію, тож є сенс продовжувати цю справу, запрошувати гостей, готувати нові твори... Тож коли наступного разу на дверях свого корпусу ви побачите оголошення, що починатиметься словами «Увага! Літтусівка!» – не пропустіть нагоди гарно провести час, поспілкуватися з усіма героями цієї статті і, звісно, почитати на публіку власні безсумнівно безсмертні твори.

Анонс

Потяг до змін

Презентуватися в Києві стало вже традицією для кожного нового (або відносно нового) літературного часопису. І не дивно, що з багатьох київських «презентаційних майданчиків» дедалі частіше обирають саме актову залу Києво-Могилянської академії. Тож не вперше видавництво «Критика» запрошує могилянців на «літературну подію», проте цього разу «подія» досить масштабна, тому вже за кілька днів до власне проведення акції привертає увагу могилянського студентства.

Отже, 24-го червня у великому залі КМЦ презентуватиметься «центральноєвропейський» інтернет-часопис «Потяг-76», у весвітній мережі знаходиться за адресою www.potyah76.org.ua.

Зазирнути в цей час до КМЦ спокушає не так обіцянка «літературно-музичного перформансу», яку можна знайти на тому-таки сайті, як, власне імена запрошених до виступу письменників.

Перш за все слід згадати Юрія Андруховича, котрого, до речі, вже вдруге за цей рік запрошено на читання до Академії. Щоправда, першого разу на презентацію власного роману «Дванадцять обручів», яка мала проводитися одночасно із презентацією нових книг Сергія Жадана та Павла Мідянки, письменник так і не з'явився. Що ж, можна вважати, інтрига залишається.

Цього разу Юрій Андрухович разом із Олександром Бойченком та Катериною Ботановою виступатимуть у якості редакторів видання. Також серед запрошених – Юрій Винничук та Андрій Бондар.

Згадуючи презентацію «часопису текстів і візії «Четвер», яку було проведено в Академії місяць тому, і яка довела майже повне нерозуміння могилянської громади тієї частини сучасного літературного процесу, яку презентує «Четвер», важко сказати, чого слід очікувати від презентації «Потяга-76».

Проте певною мірою відобразити основну концепцію видання, певно, можна фразою з самого часопису: «Потяг до змін – це усвідомлення потреби невідворотних змін у державі, в літературі, в собі, врешті-решт».

*Сторінку підготувала
Галина Ткачук,
член Національної Спільноти
письменників України*

Вітаємо

Студенти НаУКМА в 2003/2004 академічному році вибороли 26 грантів. Читайте про це на сайті (www.ukma.kiev.ua).

Грант імені

Ярослава Зеленського

Грант імені Ярослава Зеленського, який присуджується за п'ять публікацій про НаУКМА, у 2002 р. було присуджено Оксані Семеняк, студентці МП «Культурологія», у 2003

р. – Аліні Бажал, студентці ФГН-2. За 2004 рік його одержує студент факультету гуманітарних наук (Історія, 3 курс) Дмитро Заєць. Могилянці знають його за публікаціями в «Академічній панорамі», надруковані в рубриках «Науковий пошук», «Точка зору», в «Освіті України». Дмитро активно співпрацює з прес-центром НаУКМА та ЗМІ.

Публікації Дмитра Заця:

Інавгураційну лекцію в НаУКМА прочитав її почесний професор Карл Цайнінгер // Освіта України. – №66. – 3 вересня 2003 р.

У традиціях Бі-Бі-Сі // Слово просвіти – №14. – 1–7 квітня 2004 р.

Трагічні сторінки з історії України // Mainstream. – 1 квітня 2004 р.

Дні Польщі в НаУКМА // Освіта України – №41. – 28 травня 2004 р. – С. 6

Ефір на радіо, телебаченні:

Радіопрограма «Мої університети», Перший Національний канал. Тема – Дні науки в НаУКМА. 1 лютого 2004 року.

Участь у телемарафоні «Тарасова церква», Українське телебачення, Перший канал, жовтень 2003 року.

На світліні: Дмитро Заєць

Травень 2004

Телерадіоефір

Володимир Панченко. Проблеми вищої освіти. Програма «Четверта влада». – 13 травня.

Галина Бабій. Про виступ Збігнева Бжезінського в НаУКМА. Ранковий ефір на радіо ЕРА. – 15 травня.

Марія Чміль. Про виступ Збігнева Бжезінського в НаУКМА. Громадське радіо. – 14 травня.

Куценко Ігор. Про виступ Збігнева

НаУКМА в інформаційному просторі

Бжезінського в НаУКМА. Укrapapтiнформ. – 14 травня.

Руслан Дейниченко. Про виступ Збігнева Бжезінського в НаУКМА. Голос Америки. – 14 травня.

Орлянська Наталія. Про виступ Збігнева Бжезінського в НаУКМА. УНІАН. – 14 травня

Христина Проців. Про виступ Збігнева Бжезінського в НаУКМА. Українські новини. – 14 травня.

Лариса Масенко. Презентація книги (прямий ефір). Програма «Чорним по білому». Перший Національний. 29 травня.

Публікації

Людмила Ксенз. Коментар В'ячеслава Невінчаного. Абітурієнт робить ставки (Прогнози вступної кампанії). «Деловая столиця». 10 травня.

Лариса Івшина. Втрата союзника (Про смерть Джеймса Мейса). «День». – 6 травня. – С. 2, 6-7.

Борис Клименко. «Лицар правди про Україну» (про Джеймса Мейса) // День. – 12 травня.

Володимир Панченко. Демографія проти ВУЗів // Ділова столиця. Стор. 1. – 18 травня.

Леонід Залізник. Про трипільців, семітів та нардепів-трипільцзнавців // Дзеркало тижня. – 15 травня. – С. 26.

Аліна Бажал. Президент із...комсомольським значком // Дзеркало тижня. – 15 травня. – С. 20.

Ольга Білобровець. Родителька Києво-Могиланки // Демократична Україна. – 18 травня. – С. 6.

Лариса Брюховецька. Кіно як світогляд (Довженко і Параджанов) // Кінотеатр. – 3.2004. – С. 24

Лариса Брюховецька. Феномен життєстійкості // Кінотеатр. – 3.2004.

Лариса Брюховецька. Польський фільм про українського колекціонера // Кінотеатр. – 3.2004. – С. 36–37.

Реклама ЕЕРС (Магістерської програми з економічної теорії) // Дзеркало тижня. – 22 травня. – С. 14.

Людмила Марченко, Ольга Коваленко, Ірина Жовта. Парламентські слухання окреслили стан і перспективи

розвитку вищої освіти України // Освіта України. – 25 травня. – С. 4, 7.
Ірина Сивашова. Інтерпретація простору (про виставку «Занурення» у Центрі сучасного мистецтва) // Хрещатик. – 26 травня. – С. 11.
Олександр Рожан, Тетяна Галковська, Лідія Суржик, Павлина Семиволос. Чудова п'ятірка (про опитування експертів щодо рейтингу ВНЗ) // Дзеркало тижня. – 29 травня. – С. 1, 15–16.
Дмитро Заєць. Дні Польщі в НаУКМА

// Освіта України. №41. – 28 травня. – С. 6

Оголошення про конкурс на заміщення посад в НаУКМА // Дзеркало тижня. – 29 травня. – С. 14.

Тетяна Марченко, Михайлина Скорик. Станіслав Цалик: «На Контрактовій площі зустрічалися барон Мюнхгаузен і Григорій Сковорода» // Україна молода. – 29 травня. – С. 5.

Найбільший резонанс протягом травня–червня у ЗМІ отримав майстер-клас Джека Траута «Стратегії, з якими перемагають».

Публікації

Віталій Княжанський. Транзит – це торгова марка // День. – 2 червня.

Євгенія Кулешова. Вре́мя интуиции прошло. Пора учиться! // Компаньон. – 4 червня.

Віра Фролова. «Нет ни одного продукта, который бы ассоциировался у меня с Украиной» // Бізнес. – 7 червня.

Тагір Імангулов. «Котлер использует наши идеи. Он собирает их» // Профіль України. – 7 червня.

Ірина Бондаренко, Олена Мальцева. Позиционная война брендов // Стратегии. – Червень 2004.

Ідеї Траута: прорыв в Украине (про вихід книги Траута) // Управление компанией. – № 5, 2004.

Телебачення

5-й канал. – 27 травня, 21.00.

СТБ. – 27 травня, 22.40.

ICTV. – 28 травня, 7.55.

Над випуском працювали:

Таїсія Шаповаленко
Ірина Зубець
Дмитро Заєць
Сергій Калиновський

Сергія Світліни
Прес-центр НаУКМА,
тел. 416-1536,
pressa@ukma.kiev.ua